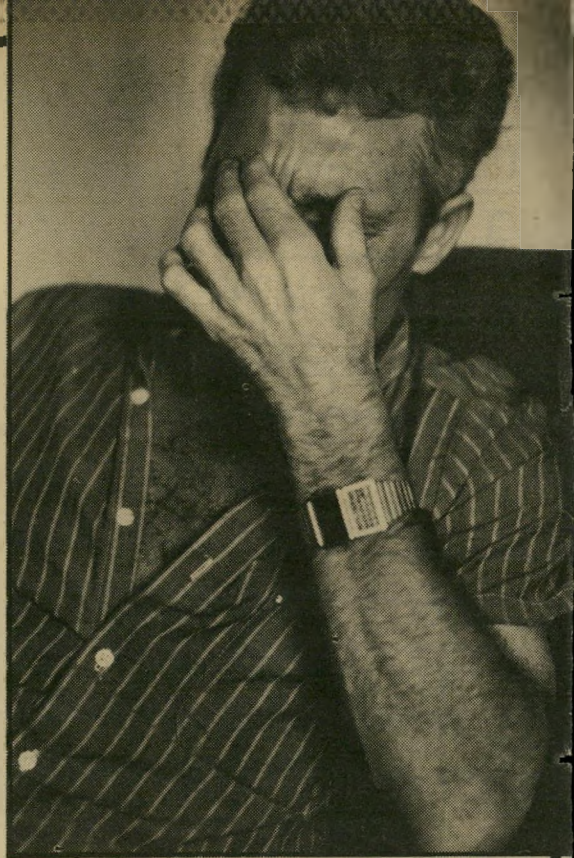
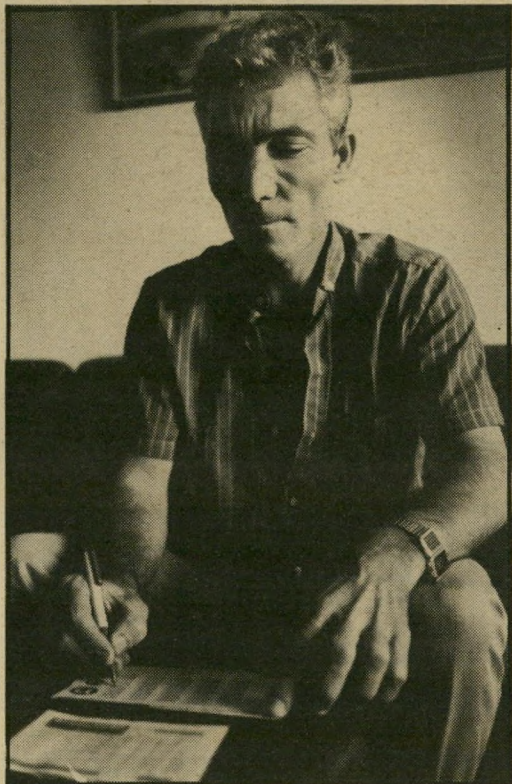


# זהו סיפור של מהמר כפייתי! מגיל 8 הוא משחק בטוטו. שש פעמים זכה בפרס הגדול. הוא ניצל פידצה — ועכשיו נהרס



בתורכיה, אבל לא ידע לגדל ילדים ולקיים מיספחה, אומר יעבץ. בגיל 43 יש לו עדיין חשבון נוקב עם אביו, שזנה אותו ואת אחיו, ובכך גרם להידרדרותו.

## שוטר מהמר

**א**חרי שהשתחרר מהצבא, התגייס למישר-הגבול והגיע לפלוגתו של פינחס שחר. אחרי שנתיים נשלח לקורסיקציני נים. חודש אחר-כך הודח מהקורס. הוא חזר ליחידתו ונשלח לקורסיקציניים למחזור הבא. גם ממנו הודח בעיקבות בעיות מישמעת. משם הדרך אל מחוץ למג"ב היתה קצרה. אלא שיעבץ בכל זאת חיפש לעצמו מיסגרת. הוא התגייס לשרות בתייהסוהרה. חצי שנה בלבד החזיק שם מעמד. אחרי שאחיו נהרג במלחמת יום-הכיפורים עבר לאילת. שם שהה במשך שלוש שנים. ב-1976 התחיל לעבוד במיזפיהרמון, ברפא"ל. הרשות לפיתוח אמצעי-לחימה. רק ארבע שנים החזיק שם מעמד, עד שעבר לתחנתו הבאה.

בי-1978 הכיר את סיגל שעברה כאחראית חדר-אוכל כבית מלון בתל-אביב. שלושה חודשים אחרי שהכירו זה את זה הם התחתנו. שנה אחרי נישואיהם נולדה בתם הראשונה, כיום בת 8 וחצי, ואחרי-כך בנם.

אחרי שעזב את עבודתו ברפא"ל החליט להתגייס למיטרה. רצייתי להבטיח את קיום ילדיי, אומר יעבץ. הוצע לו לעבוד כסוהר בבית-המעצר באבירכביר. היותו איש-מיטרה לא מנעה בעדו להמשיך ולהמר בסכומי-כסף הולכים וגדלים. מכיוון שהמשכורת לא הספיקה, הוא עבר גם כשמירה בזמנו הפנוי.

שלוש שנים וחצי עבד באבירכביר, אך חיסוריו ואיחוריו לעבודה בעיקבות עיסוקו השני, שהיה לעיסוקו העיקרי, גרמו למפקדיו לבקש להעבירו מתפקידו. הוצע לו לעבוד לשרת בתחנת-מיטרת ריונגוף, כיומנאי-קבלה וכיומנאי של היחידה המרכזית. גם במקום החדש הוא המשיך בעיסוקי ההימורים. הקשיים הכספיים שאליהם נקלע גרמו לאיחורים ולהיעדרויות תכופות מהעבודה. אחרי שנה נרמז לו ששוקלים לפטר. הוצע לו לפרוש בזמנתו, כדי שיוכל לקבל פיצויים ופנסיה.

יעבץ היה אז במצב כלכלי קשה, וידע שלא יוכל לפרנס את ילדיו. לא ידעתי מה לעשות, הייתי במצב קשה. היות ובאפיי אני לעולם לא מרים ידיים, החלטתי למנוע את פיטוריי בכל מחיר. בבית היינו במצב של מכירת תכשיטים, והיינו בקסטרופה כלכלית.

## תאונה מכוונת

**י**ומיים לפני הפיטורין שכר רכב וביקש לעבוד במיטרת לילה. כגמר המיטרת נפרד לשלום ממפקדו, עלה לרכב ששכר ונסע בכביש המוביל לבתי-ים. הוא סטה מהדרך והתנגש בסלע. כוונתי היתה להיפצע בלבד, כדי למנוע את הפיטורין. ידעתי שהנסיעה מהעבודה לבית נחשבת כתאונת-עבודה.

יעבץ נפצע והובהל לבית-החולים ונרפסון בבתי-ים. אחרי שהתקבלה במיטרה הודעה על פציעתו, הוחלט לחרש את משכורתו כדי שלא לפגוע במיטרתו. הוריעו לו שהחלט לקבל אותו זמנית בחזרה לשרות. המיטרה וחברת-הביטוח חקרו אותו על נסיבות התאונה, ואם ניסה להתאבד. הודעתי להם שלא היתה לי כל כוונה להתאבד. אחרי כמה ימים הוריעו לי שלא בטוח שאמשיך לשרת. הצטעתי שלא נפצתי קשה יותר, נזכר יעבץ.

בזמן החלטתו מהפציעה, בדרכו לאחד הביקורים בקופת-חוי לים, נפגע עליידי רכב בזמן שעבר במעבר-חציית. כפעם נוספת הועבר לאישפוז בבית-חולים. אחרי ששוחרר הודיעה לו קצינת-

**י**וסי עייזדור, צילם ציון צמריר

(המשך בעמוד 40)

# נפילת מהמר הטוטו

שבועיים אחרי תחילת המלחמה הודיעו לו שאחיו נהרג. כבר בגיל צעיר אחי ואני הגענו למסגנה שההורים הפקירו אותנו, והאשמה העיקרית שלנו הופנתה לאבא, שהיה עיתונאי בכיר

## פנייה לאבא

אני מונה לאבא, ליאון יעבץ, מבת-ים. אתה מקבל ממישר-הביטוח משכורת גולל נפילת יעקב לפני 15 שנה. אתה מקבל גם משכורת מתורכיה. גם לי וגם לאחי לא נתת טרטה שחוקה. אני נמצא בפרשת-דרכים, בניסיון לטהר את שמי. אני זקוק בדחיפות לסכום של 20 אלף דולר, עקב מוצרים שרכשתי והובאת שלי לבנק ולאנשים מר-טיים. הצ'קים עומדים לפני מירעון. בקשתי היא שתפריש לי תרומה או הלוואה בסכום הנקוב, ואודה לך מאוד. אם אתה מעוניין, אודה לך אם תזדרזו במתן תשובתך. את הכסף נא להכניס לחשבון שלי ב-בנק הבינלאומי, סניף 039 בבתי-ים, מס' 105230634.

**כ**שסנה דניאל יעבץ לפני שבוע למיטרה, למרות שלא הוגשה נגדו כל תלונה, הסביר זאת כרצונו להגן על סוכך הטוטו הקבוע שלו. הוא רצה לחשוף את הפירצה הגדולה בהי מורייהטוטו, המאפשרת לאדם לשלם עבור השתתפותו בהימור השבועי רק אחרי שהתוצאות כבר ידועות. בכך, הוא מקווה, יצליח למנוע מאנשים אחרים להתמכר להימורים, ולמנוע הרס מיט פחות, כפי שקרה לו.

באפריל 1987 זכה יעבץ בסכום של מיליון דולר בטוטו, אחרי שזכה כבר חמש פעמים בפרס הראשון, בסכומים קטנים יותר. ארבעה חודשים אחרי הוכייה הגדולה הפסיד את כל כספו בהי מורים, נאלץ למכור את הבית שרכש בשיכוך-דן, הסתבך בחובות כספיים גדולים, ובכל זאת המשיך להמר. הוא הפך למהמר כפיי תי, ובמו ידיו הרס את מה שהצליח לבנות.

לפני חודש כלו כל הקיצים. אשתו זרקה אותו מהבית מבלי לאפשר לו לראות את שני ילדיו, שאחד מהם קרוי על-שם אחיו, יעבץ, שנהרג במלחמת יום-הכיפורים. ככל פעם שיעבץ מזכיר את בנו הוא פורץ בכבדי. הוא נראה חסר-אונים, ולכן הסכים עורך-הדין צבי לידסקי לטפל בעניינו, מבלי לקבל עדיין כל שכר-טירחה. יעבץ הבטיח לשלם כשהיה לו, אך איך אפשר לסמוך על מילה של מהמר כפייתי?

## אור בקצה המינהרה

**א**חרי שנזרק מביתו מצא יעבץ מיקלט בבית אחותו, והבה. במשך שנים רבות לא היה בין השניים כל קשר. יעבץ (43), גבר גבה-קומה, הנראה טוב, מצליח לגרום לסובבים האמין בו, להזדהות עם סיפורו. סיפור עוצב על ילד עוזב, בן למיטרה הרוסה, שמצא עצמו מסתובב בין פנימיות ומוסדות מאז שהיה בן 5. הוא התחיל להמר כשהיה בן 8, ועכשיו, אחרי 35 שנות הימורים, הוא מקווה שיוכל להפסיק.

הוא נולד בתורכיה. כשהיה בן 4 עלה לארץ עם סבו וסבתו. הוריו נשארו בתורכיה, אך ררכיהם נפרדו. אביו הקים מיטרה חרשה, וכך גם אמו. שניהם עלו אחרי זמן לארץ. חצי שנה אחרי שהגיע לארץ, הועבר לפנימייה. שם גם התנסה לראשונה בהימורייהטוטו.

יחד עימו הגיע לארץ גם אחיו יעבץ, המבוגר ממנו בשנתיים. שני האחים חיו במשך כל השנים בנפרד. דני הסתובב במוסדות, ואחיו גדל והתחנך בקיבוץ שדה-נחמיה. הקשר של שניהם עם הוריהם נותק כמעט כליל, למעט פגישות מיקריות באירועים מיטפתחיים.

בראשונה התחיל להמר אחרי שראה את המרדך שלו ממלא טופס-טוטו. כבר אז ידעתי שהטוטו יכול להיות האור בקצה המינהרה לאנשים עמלים, שכל חייהם יצטרכו לעבוד קשה כדי לחיות בכבוד, אומר יעבץ.

אחרי שסיים את בית-הספר העממי, עבר ללמוד בבית-הספר החקלאי וחלת יהודה בראשון-לציון. שנתיים בלבד הצליח להח זיק שם מעמד. כשלא יכול לממן עוד את ההימורים, החליט בגיל 16 לעזוב את לימודיו ולצאת לעבודה. הוא עבד בעבודות-בניין, בחקלאות, בהעמסת חציר, בקטיף פרי — כל זאת כדי לממן את ההימורים. אף שהדבר היה ידוע בבית-הספר, שום גורם לא ניסה לטפל בבעייתו, לאיש לא היה איכפת.

הנער בן ה-16 שכר דירה בתל-אביב, ועבר כדי לממן את ההימורים שהלכו וגדלו.

כשהגיע לגיל 18 התגייס לצבא. הוא התנדב לצנתנים והיה תחילה בפיקודו של האלוף מתן וילנאי, כיום ראש כוח-אדם בצה"ל.

אחרי הטירונות נשלח לקורס מפקדי-כיתות. כשהיה בפלוגת המ"כים הודח כשל בעיות-מישמעת. הוא נפסק מהשרות תקופה קצרה, ואחרי-כך הועבר להגרסה הקרבית כמדריך-ספורט. כמילי חמת ששתי-ימים נלחם בשורות הגרסה הקרבית, ובמלחמת יום-הכיפורים נלחם בחרמון.